

FARBY GRAFICZNE	NORMA BRANŻOWA	BN-78
	Farby graficzne Oznaczenie odcienia i czystości barwy oraz krycia na arkuszu porównawczym	7469-36
		Grupa katalogowa XVII 99

1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy jest porównawcza metoda oznaczania odcienia i czystości barwy oraz krycia farb graficznych na arkuszu porównawczym.

2. Określenia — wg BN-70/7460-03/04 oraz BN-77/7469-13.

3. Zasada metody polega na wizualnej ocenie odcienia i czystości barwy oraz krycia farby badanej w porównaniu z farbą wzorcową o zbliżonej lepkości, rozprowadzonych jednocześnie na arkuszu porównawczym.

4. Aparatura, przyrządy i materiały

a) Podkładka z syntetycznego kauczuku z zaciśkiem przy górnej krawędzi¹⁾.

b) Elastyczna szpachla stalowa o dokładnie oszlifowanym ostrzu szerokości około 7,5 cm.

c) Arkusz porównawczy — wykrój papieru ilustracyjnego kl. III o gramaturze 80 g/m² wg BN-65/7321-03, jeżeli w normie przedmiotowej nie postanowiono inaczej, o wymiarach co najmniej 8×12 cm, z nadrukowanym poprzecznie w połowie długości paskiem czarnej farby typograficznej wg BN-75/7463-02/07, szerokości około 2 cm.

5. Wykonanie oznaczania. Arkusz porównawczy wg 4c) umieścić na podkładce wg 4a) i zamocować w zacisku. Farby, badaną i wzorcową, w ilości po około 0,1 cm³, nanieść przy górnej krawędzi arkusza, w niewielkiej odległości od siebie, tak aby po ściągnięciu uzyskać łączące się pośrodku paski obu farb. Farbę wzorcową należy nanosić zawsze po lewej stronie, a farbę badaną — po prawej. Szpachlę wg 4b) ustawić powyżej miejsca nałożenia farb, pod kątem około 80° w kierunku wyko-

nującego oznaczanie i nie zmieniając kąta nachylenia oraz stosując równomierny silny nacisk na krawędź szpachli i stałą szybkość, ściągnąć farby około 2 cm poza czarny pasek, w celu uzyskania cienkiej warstwy obu farb. Następnie nachylić szpachlę pod kątem około 10° do podłoża, zmniejszyć docisk i ściągnąć resztę farb, w celu uzyskania grubszej warstwy obu farb.

6. Ocena oznaczania. Wykonać ocenę w dwu wariantach, tj.

I — w rozproszonym świetle dziennym,

II — w świetle przechodzącym.

następujących właściwości farb:

a) odcienia i czystości barwy w cienkiej warstwie — na białym tle w górnej części arkusza porównawczego,

b) odcienia i czystości barwy w grubszej warstwie²⁾ — na białym tle w dolnej części arkusza porównawczego,

c) krycia — na czarnym tle.

W przypadku niezgodności odcienia i czystości barwy farby badanej w porównaniu z farbą wzorcową, należy podać wariant oraz słowną charakterystykę tej niezgodności wg BN-77/7469-13 p. 2.1.7. Niezgodność krycia należy określić słownie przez podanie: „bardziej kryjąca” lub „mniej kryjąca”.

Farbę badaną należy uznać za zgodną z wymaganiami niniejszej normy, jeżeli wszystkie ww. właściwości farby badanej i wzorcowej są zgodne.

7. Wynik końcowy oznaczania. Za wynik końcowy oznaczania należy przyjąć ocenę trzech równoległych oznaczeń, nie różniących się między sobą.

²⁾ Określenie równoznaczne: „w masie”.

¹⁾ Podkładka stanowi część wyposażenia kompletu prętów do nakładania warstwy farby wg BN-76/7469 11 05.

KONIEC

Informacje dodatkowe

Zgłoszona przez Zjednoczenie Przemysłu Tworzyw i Farb
Ustanowiona przez Naczelnego Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Tworzyw
i Farb dnia 6 lipca 1978 r.
jako norma obowiązująca od dnia 1 kwietnia 1979 r.
(Dz. Norm. i Miar nr 21/1978 poz. 94)

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Przemysłu Tworzyw i Farb, Zakład Farb Graficznych, Gdańsk.

2. Normy związane
BN-65/7321-03 Papier ilustracyjny

BN-70/7460-03/04 Słownictwo farb graficznych. Właściwości

BN-75/7463-02/07 Farby typograficzne na maszyny arkuszowe na papier ilustracyjny, czarne

BN-77/7469-13 Farby graficzne. Oznaczanie odcienia barwy

3. Autor projektu normy — mgr inż. Maria Rosner-Kania Instytut Przemysłu Tworzyw i Farb, Zakład Farb Graficznych, Gdańsk.

4. Obcojęzyczne nazwy metody: w języku angielskim — "drawdown test", w języku niemieckim — "Aufstrich-test".